

Zondag 18 januari 2026

'STILTE'

Woorden: Helene Westerik – Orgel: Harro Kraal

ORGELSPEL – KLOKGELUI - MEDEDELINGEN

INLEIDING OP HET OPENINGSLIED

OPENINGSLIED: Hier in de schaduw van de stilte – lied 217
ZZZ – op de melodie van 'Licht dat ons aanstoot in de morgen'.

Hier in de schaduw van de stilte,
geborgen in gebed en zang,
ver weg van haasten en de kilte,
van dag aan dag van klein belang.
Hier in het lezen en het schouwen,
in wijsheid en in zwijgzaamheid,
kan meningen zich toevertrouwen
aan stilstaan tot in eeuwigheid.

Wie in dit huis van heilig wachten
de open ruimte binnengaat,
wie hier het leven wil verzachten,
de woorden en de geest verstaat,
wordt hier gedragen door de tijden,
gaat open uit geslotenheid,
ontmoet, met wie de uren wijden,
de Eeuwige in eeuwigheid.

INLEIDING OP DE STILTE

ZINGEN: Lied 65 uit: het liefste lied van overzee - mel. De Roos

Zoek de stilte, vind de ruimte/in ons overvol bestaan
waar de hoop een plaats kan vinden/wij bevrijd naar binnen
gaan: wis de chaos en de wirwar/wis de ogen, om te zien/
wat van waarde is en kostbaar/wat tot onze vrede dient.

Stilte vraagt om ons vertrouwen, koelt de hitte, remt de tred.
Deze stilte die ons aanspreekt, kent ons wezen, raakt de kern.
Zij schept ruimte in ons denken, schaduw die de zon kan zien,
schenkt ons moed waar wij te klein zijn, geeft het leven doel en
zin.

STILTE

LICHT & ZINGEN: Vriendelijk licht – lied 569 ZZZ

1. Vrien-de-lijk licht dat ons om - straalt
als de warm - te van de zo - mer:
huid waar - in wij wil - len wo - nen,
licht dat ons te voor-schijn haalt.

Vriendelijk licht dat ons verwarmt in het midden van de winter,
wijken doet de kille stilte die ons dodelijk verlamt.

Vriendelijk licht dat ons omspeelt, zich ontvouwt in alle kleuren,
mensen in het bont gebeuren hun gezicht en ziel hergeeft.

THEMA & LEZEN

LUISTEREN – Rhapsody of Rest – Sara Thomsen

De zon komt in het oosten op, en de gevleugelde fluiten trillen in de bomen. En ik zing om lief te hebben, zing om liefde te geven, zing om liefde te behouden, zing om liefde te zijn.

In de ochtend zeg ik dank, dank, in de avond zeg ik dank, dank. In het middaguur zeg ik dank, dank, in het diepste van de nacht zeg ik dank, dank.

De zon schijnt in het zuiden, en ik adem jou in, en ik adem jou uit, ik adem liefde in, adem uit om liefde te geven, ik adem in om liefde te behouden, adem uit om liefde te zijn.

De zon gaat onder in het westen, en de vogels zingen hun lied van rust; en ik rust in liefde, rust om liefde te geven, rust om liefde te behouden, rust om liefde te zijn.

In de ochtend, halleluja, in de avond halleluja, in het middag uur, halleluja, in het diepste van de nacht, halleluja. En ik zing om lief te hebben, zing om liefde te geven, zing om liefde te behouden, zing om liefde te zijn.

Ik adem liefde in, adem uit om liefde te geven, ik adem in om liefde te behouden, adem uit om liefde te zijn. Ik rust in liefde, rust om liefde te geven, rust om liefde te behouden, rust om liefde te zijn. In de ochtend, halleluja, in de avond halleluja, in het middag uur, halleluja, in het diepste van de nacht, halleluja.

EEN PAAR WOORDEN & ORGELSPEL

BIDDEN & ZINGEN: lied op de melodie van: Blijf mij nabij – tekst: Alfred Bronswijk – wijzigingen hw

U bent mijn bodem waarop alles groeit. De witte lelie die in ieder bloeit. De diepe adem die mij overmant. De steeds nabije in het niemandsland.

Daarmee durf ik de horizonten aan, en alle wegen die ik nog moet gaan. Loop met mij mee in vreugde en in pijn, wil mij een vader en een moeder zijn.

COLLECTE

SLOTLIED: In de stilte (hw) – melodie: lied 791

In de stilte van het donker is een zachte stem gehoord;
ruimte boven, in en onder, stroming stuwt het leven voort.

In de stilte van verlangen, oerwoord als jouw eigen naam;
samenvloeiend tot gezangen, in de weg die jij kunt gaan.

In de stilte van verhalen, tijd verhaalt van wat ik mis;
in mysterie aan het dwalen, heel geborgen in wat is.

In de stilte van het leven, voor een weg ontvangen licht;
eeuwigdurend door te geven, inzicht, uitzicht, vergezicht.

ZEGEN

KAARSEN DOVEN

*terwijl de wind weer avond schrijft
wiekt langzaam weg de zwarte vogel
zodat er enkel stilte blijft*

*mijn woorden sneeuwen nu zo zacht
waar schaduw hing wordt alles wit
en stil vermoed ik nu de nacht*

*mijn denken heeft zich neergelegd
en woordeloos heeft mij het duister
heel zacht de vrede voorgezegd*

Johanna Kruit